

af Venstres Ordfører, Martin Hansen, der dog udtalte, at han personlig var en afgjort Tilhænger af de faste Takster, medens Socialdemokraternes Ordfører, Holger Larsen, udtalte sig meget stærkt imod det. De Konservatives Ordfører, Vesterager, nævnte, at hans Parti ikke kunde gaa med til den foreslaaede Forandring fra faste Takster til det frie Skøn, og at det ogsaa ønskede andre Bestemmelser i Forslaget ændret. Han forbeholdt sit Partis Frihed overfor dettes Enkeltheder, men det var villigt til at gaa til Forhandling om Gennemførelse af Besparelser paa dette Omraade. De Radikales Ordfører, Holdgaard, udtalte sig om trent i samme Retning.

I den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning mindes om, at der ved Lovforslagets første Behandling fra Venstre og det konservative Folkeparti blev udtalt Sympati for at bevare de faste Takster, saaledes at baade Statens og Kommunernes Andel var fast, men dog — udover de faste Takster — med nogen Bevægelsesfrihed for Kommunerne; endvidere blev det under Forhandlingerne udtalt, at man var villig til at medvirke til, at den af Regeringen ønskede Besparelse i Udgifterne til Aldersrente opnaaedes, men dog saaledes, at Renten forhøjedes for de enligt stillede, der har en ringe eller ingen Indtægt. For at imødekomme disse Udtalelser stillede Indenrigsministeren en Række Ændringsforslag, som tiltraadtes af de to nævnte Partier og for nogles Vedkommende tillige af det radikale Venstre.

Det *socialdemokratiske Mindretal* udtalte i Betænkningen, at det »kan ikke erkende, at de aldersrentenydende har saadanne Kaar under den nuværende Aldersrentelov, at det er forsvarligt at foretage en Nedskæring af deres Aldersrente, saa meget mindre, som samtlige Partiers Repræsentanter i Landstingets Udvalg angaaende en Forbedring af Aldersrenten saa sent som i 1926 var enige om en betydelig Forbedring. For den Gang at opnaa Overenskomst havde Socialdemokraterne maattet slaa meget af paa deres principielle Ændringer denne Sag vedrørende. Mindretallet maa ubetinget fastholde, at vel tiltrænges en Omlægning af Rentesatserne, men at disses Størrelse ligesom andre Ydelser efter Loven bør opretholdes og i visse Tilfælde udvides.

Mindretallet har ikke ubetinget modsat sig ændrede Fradragsbestemmelser og har ved tidligere Behandlinger af Loven højet sig for Kravet fra Venstre om, at Forbedringer skulde holdes indenfor den nuværende økonomiske Række. Nu at ville foretage Indskrænkninger uden samtidig at forhøje de daarligst stillede Understøttelser finder Mindretallet urimeligt. Det maa i denne Forbindelse erindres, at den nuværende Lov indeholder Bestemmelser om Dyrtdis-